

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

3.Bf.285/2025/11. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2026. március 12. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntettének kísérlete miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2025. június 25. napján kelt 9.B.342/2024/39. számú ítéletét megváltoztatja.

A Terhelt1 vádlott szabadságvesztés büntetését 3 (három) év 9 (kilenc) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 4 (négy) évre súlyosítja.

A BRFK Nyomozó Főosztály Életvédelmi Osztály 01000/2178/2023.bü. számú összesített bűnjeljegyzékén 9-13. tételszám alatt feltüntetett vérgyanús szennyeződések és lábbeli nyomtörödékek kapcsán – a megsemmisítésükre vonatkozó rendelkezést nem érintve – a lefoglalás megszüntetésére utalást mellőzi.

A vádlott által letartóztatásban töltött idő utolsó napja 2025. június 25. napja.

A vádlott az elsőfokú ítélet meghozataláig felmerült 1.123.259 (egymillió-százhuszónhármezer-kettőszázötvenkilenc) forint bűnügyi költség megfizetésére köteles.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az elsőfokú ítélet bevezető részében a 2025. februári 11.-i tárgyalási határnap helyesen 2025. február 13. napja, a vádlott tényleges tartózkodási helyének feltüntetését mellőzi.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjaként felmerült 15200 (tizenötezerkétszáz) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2025. június 25. napján kelt 9.B.342/2024/39. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntettének kísérletében [Btk. 164.§ (1) bek. és (8) bek. I. fordulat]. Ezért őt 2 (két) év 9 (kilenc) hónap szabadságvesztésre és 3 (három) év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg azzal, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2022. február 1. napján jogerős 410.Bpk.42.662/2021/7. számú határozatával kiszabott – végrehajtásában két évi próbaidőre felfüggesztett – 1 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztés végrehajtását elrendelte. Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú ítélettel szemben az ügyész a vádlott terhére, súlyosítás érdekében, a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának felemelés végett, a vádlott és védője enyhítésért jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Főügyészség a fellebbezése Bf.2762/2023/86. számú írásbeli indokolásában kiemelte, hogy a törvényszék a feltárt büntetéskiszabási körülményeket nem a súlyuknak megfelelően értékelte. A büntetett előéletű, felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt álló, a sértettet cselekménye minősítését megalapozóan túl is bántalmazó, a bűncselekményt éjjel, ittas állapotban elkövető vádlott esetében a középértéket el nem érő tartamú szabadságvesztés sem a generális, sem a speciális prevenció céljának nem felel meg. A cselekmény tárgyi súlya, a vádlott tárdadalomra veszélyessége, figyelemmel a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságára is, mind a szabadságvesztés, mind pedig a közügyektől eltiltás tartamának emelését teszi szükségessé.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.811/2024/12. számú átiratában a súlyosítást célzó ügyészi fellebbezést fenntartotta, az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Kiemelte, hogy a fellebbezés tartalmára figyelemmel a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében korlátozott. A fellebbezések a Be. 598.§ (2) bekezdés II. fordulata alapján tanácsülésen elbírálhatók, nyilvános ülés kitűzése esetén azon az ügyész részt venni nem kíván. A törvényszék hatályon kívül helyezést eredményező eljárási hibát nem vétett. A megállapított tényállás megalapozottsága a korlátozott fellebbezések folytán a felülbírálat során nem vizsgálható. A törvényszék indokolási kötelezettségének a Be. 562.§ (2) bekezdése szerint hiánytalanul eleget tett, pontosítás kizárólag a vádra utalás körében indokolt, mivel a vádlottat a Fővárosi Főügyészség NF.2762/2023/70-71-I. számú vádiratában helyesen ugyancsak életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérletével vádolta. Az irányadó tényállás alapján a vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, a bűncselekmény minősítése a büntető anyagi jogszabályoknak és a következetes bírói gyakorlatnak megfelel. A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket csaknem maradéktalanul feltárta, ugyanakkor a hasonló testi épség elleni, erőszakos, garázda jellegű bűncselekmények elszaporodott volta további súlyosító körülményként értékelendő. Az elsőfokú ügyész fellebbezésének indokolásában kifejtettek szerint a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és ahhoz igazodó mértékben a közügyektől eltiltás tartamának felemelését maga is indokoltnak tartotta. Álláspontja szerint törvényesen került sor a Pesti Központi Kerületi Bíróság 410.Bpk.42.662/2021/7. számú büntetővégzésével kiszabott 1 év 8 hónap végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére, a bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezések körében ugyanakkor az összesített bűnjeljegyzék 9-13. tételszám alatt szereplő nyomok és

nyomtörödékek esetében – mivel azok esetében lefoglalás nem történt – a lefoglalás megszüntetéséről sem volt indokolt rendelkezni. A vádlott által viselendő bűnügyi költség összegét – a bűnösség alapját képező cselekmény bizonyításával összefüggésben felmerült és szükségtelennek nem tekinthető toxikológus szakértői díjakra is figyelemmel – 1.123.259,- forintban tartotta indokoltnak meghatározni. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát emelje fel, a bűnjeljegyzék 9-13. tételszáma alatt feltüntetett le nem foglalt bűnjelek lefoglalásának megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzze, a vádlott által viselendő bűnügyi költség összegét 1.123.259 forintban határozza meg, egyebekben a törvényszék ítéletét – az indokolás ügyészi indítványban kifejtettek szerinti helyesbítését és kiegészítését követően – hagyja helyben.

[5] A védő az enyhítést célzó fellebbezése írásbeli indokolásában az elsőfokú ítéletben megállapított tartamú szabadságvesztés büntetést túlzottnak, az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezését megtorló jellegű büntetés kiszabását célzónak tartotta. Álláspontja szerint a beismerő vallomás, az, hogy a bűncselekmény kísérleti szakban rekedt, a terhelt igen alacsony mentális színvonalára, valamint a neki fel nem róható időmúlásra és arra figyelemmel, hogy gyakorlatilag folyamatosan a legszigorúbb kényszerintézkedés hatálya alatt állt, a terhelt esetében a büntetés enyhítését teszik indokolttá.

[6] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 599.§ (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[7] A nyilvános ülésen a vádlott a személyi körülményeiről nyilatkozott. Az ügy érdemével kapcsolatban megbánását hangsúlyozta.

[8] A védő a nyilvános ülésen fellebbezése írásbeli indokolásában írtakat fenntartotta.

[9] Figyelemmel arra, hogy a Fővárosi Törvényszék 9.B.342/2024/39. számú ítélete ellen a fellebbezésre jogosultak kivétel nélkül a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján, kizárólag az elsőfokú ítélet büntetést kiszabó rendelkezésével szemben jelentettek be fellebbezést, a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (3) bekezdése szerint az ítélet fellebbezéssel sérelmezett rendelkezésére, illetve részére kiterjedően bírálhatta felül, ugyanakkor a Be. 590. § (5) bekezdés alapján az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálta

[10] - a) az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során vizsgálta azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén

[11] - aa) a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, vagy

[12] - ab) a 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni,

[13] - b) a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni,

[14] - c) a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést,

[15] - továbbá a Be. 590. § (7) bekezdés alapján hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.

[16] Irányadó volt a

[17] – Be. 590. § (5a) bekezdése, mely kimondja, hogy a másodfokú bíróság az (5) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletét akkor bírálja felül, ha az ítélet megalapozatlanságának vizsgálata nélkül megállapítható, hogy a 607. § (1) bekezdésében, valamint a 608. § (1) bekezdésében fel nem sorolt, és a másodfokú eljárásban

nem orvosolható olyan eljárási szabálysértés történt, amely lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, illetve az intézkedés alkalmazására,

[18] - Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja is, melynek értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által a vádirati tényállással egyezően megállapított tényállásra alapította, mivel a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be.

[19] A másodfokú felülbírálatot e szempontok szerint elvégezve a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, a Be. 607. § (1) bekezdésében, a Be. 608. § (1) bekezdésében vagy a Be. 609. § (1) bekezdésében rögzített, az érdemi felülbírálatot kizáró, hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértést nem valósított meg. Indokolási kötelezettségét a Be. 562.§ (2) bekezdésében írtaknak megfelelően, a részleges indokolásra vonatkozó jogszabályi rendelkezések megtartásával, az ügyiratok tartalmával összhangban teljesítette azzal, hogy a vádiratban a vádlott terhére rótt bűncselekményt a Fővárosi Főügyészség maga is a Btk. 164.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntettének minősítette.

[20] A súlyosításra irányuló ügyészi és az enyhítést célzó védelmi fellebbezések érdemi elbírálásának perjogi akadálya nem volt.

[21] A Terhelt1 vádlott személyi körülményeivel kapcsolatban rögzített, a határozat meghozatalakor jelentőséggel bíró bűnügyi nyilvántartási adatokat – melyek a Be. 561.§ (3) bekezdés b) pontja szerint nem a bíróság által megállapított tényállás részei, ekként korlátozott felülbírálat esetében is helyesbíthetők – az ítéltábla a bűnügyi nyilvántartás adatai alapján annyiban egészíti ki, hogy a BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányság a 4028/2021.bü. számon indult büntetőügyben 2021. december 24. napján a Btk. 339.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő garázdaság büntette miatt gyanúsítottként vonta felelősségre (a megalapozott gyanú tárgyát képező bűncselekmény elkövetési ideje: 2021.12.24.), majd a Budapesti VIII. Kerületi Ügyészség a 2023. január 25. napján kelt B.VIII.3760/2021. számú vádiratával ugyanezen bűncselekmény miatt vádat emelt ellene, a BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság a 2288/2025.bü. számon indult büntetőügyben 2025. augusztus 11. napján a Btk. 311.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző bántalmazással elkövetett közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntette miatt gyanúsítottként vonta felelősségre (a megalapozott gyanú tárgyát képező bűncselekmény elkövetési ideje: 2025.08.11.), a BRFK VIII. kerületi Rendőrkapitányság a 98/2025.bü. számon indult büntetőügyben 2026. január 7. napján a Btk. 339.§ (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétsége miatt gyanúsítottként vonta felelősségre (a megalapozott gyanú tárgyát képező bűncselekmény elkövetési ideje: 2026.01.07.), a BRFK II. kerületi Rendőrkapitányság a 243/2026.bü. számon indult büntetőügyben 2026. február 8. napján a Btk. 222.§ (2) bekezdés a) pontjába ütköző zaklatás vétsége miatt gyanúsítottként vonta felelősségre (a megalapozott gyanú tárgyát képező bűncselekmény elkövetési ideje: 2026.02.06.), jelenleg ez utóbbi ügyben bűnügyi felügyelet hatálya alatt áll.

[22] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett Terhelt1 bűnösségére, a terhelt felmentésére, vagy vele szemben az eljárás megszüntetésére nincs ok. A törvényszék a vádlott cselekményét az indokolása [12]-[15] bekezdésében kifejtett érvek mentén törvényesen minősítette a Btk. 164.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének.

[23] A büntetés kiszabása során értékelendő körülményeket is csaknem hiánytalanul feltárta. További súlyosító körülmény ugyanakkor, hogy a vádlott a jelen eljárás tárgyát képező, garázda jellegű cselekményét, az ellene a Btk. 339.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő garázdaság büntette miatt a Budapesti VIII. Kerületi Ügyészség B.VIII.3760/2021. számú vádiratával 2023. január 25. napján történt vádemelést követően, ezen eljárás hatálya követte el. Pontosítást igényel az is, hogy mivel a minősítést meghatározó életveszélyes sérülés valójában nem következett be, a cselekmény kísérleti szakban rekedt, a ténylegesen okozott, a cselekmény minősülését meghatározó lehetséges eredménynél enyhébb, de önmagukban is nyolc napon túli sérülések az adott minősítésen belül nem súlyosító körülményt képeznek, hanem a kísérlet enyhítő hatását csökkentik. A terhelt alacsony mentális színvonala nem önmagában enyhítő körülmény, hiszen a testi sérülés okozásának tilalmazott voltát értelmi színvonaltól függetlenül belátta, az azonban, hogy frusztráltság esetén az alacsony megküzdési és problémamegoldó képessége miatt az adekvát megoldások helyett könnyen és hamar indulatba sodorja magát, agresszív cselekedetekre, verbális agresszióra és támadásra kész, az elmeműködés olyan sajátossága, mely az elkövetést könnyíthette, ekként enyhítő körülményként értékelendő. Az egyébként jelentősnek nem tekinthető időmúlás nyomatékát növeli, hogy a terhelt – amint azt a védő is kiemelte – az elsőfokú ítélet meghozataláig a legszigorúbb személyes szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt állt.

[24] A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket a fenti pontosításokkal és kiegészítéssel együtt értékelve a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy testi sértés büntette miatt már korábban elítélt, felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje, továbbá garázda jellegű bűncselekmény miatt folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt is álló, életvitelén a jelen ügyben történt előzetes fogvatartását követően sem változtató vádlott esetében a különös részi törvényi minimumot alig meghaladó tartamban kiszabott szabadságvesztés, a számba vett enyhítő körülmények mellett is eltúlzottan enyhe, nem felel meg a vádlott személyében rejlő fokozott társadalomra veszélyességnek, a Btk. 79.§-ában rögzített büntetési célok – különösen a speciális prevenció – elérésére alkalmatlan. Ezért az ítéltábla – a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezéssel egyetértve – a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát három év kilenc hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát pedig ehhez igazodva, a Btk. 62.§ (1) bekezdése közötti kereteken belül, négy évre súlyosította.

[25] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározása és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának megállapítása, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a törvényszék által hivatkozott jogszabályhelyek szerint törvényes, csakúgy mint a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2022. február 1. napján jogerős 410.Bpk.42.662/2021/7. számú határozatával kiszabott – végrehajtásában két évi próbaidőre felfüggesztett – 1 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztés végrehajtásának a Btk. 87.§ b) pontja alapján történt elrendelése.

[26] A terhelt letartóztatásának utolsó napját az ítéltábla a beszámításra vonatkozó rendelkezés egyértelműsége érdekében a rendelkező részben feltüntette.

[27] A törvényszék a bűnjelekről hiánytalanul és a hivatkozott jogszabályhelyek szerint, a törvénynek megfelelően rendelkezett, nem mulasztotta el a kiadással érintett személyek Be. 321.§ (5a) bekezdése szerinti figyelmeztetését sem. E körben a fellebbviteli főügyészség átiratában írtakat osztva, csak annyi pontosítás volt indokolt, hogy miután lefoglalás elrendelésének hiányában a lefoglalás megszüntetéséről történő rendelkezés szükségtelen, a nyomrögzítés során keletkezett, a BRFK Nyomozó Főosztály Életvédelmi Osztály 01000/2178/2023.bü. számú összesített bűnjeljegyzékén 9-13. tételszám alatt feltüntetett vérgyanús szennyeződések és lábbeli nyomtörödékek kapcsán – a megsemmisítésükre

vonatkozó rendelkezést nem érintve – a lefoglalás megszüntetésére utalást az ítéltábla mellőzte.

A másodfokú bíróság egyetértett a fellebbviteli főügyességgel abban is, hogy a vádlott toxikológiai vizsgálata, továbbá a sértett véralkohol és toxikológiai szakértői vizsgálata, a vádlott terhére rótt, a bűnösség megállapításával érintett bűncselekmény bizonyításával összefüggésben sem tekinthető szükségtelennek, hiszen az ittas vagy bódult állapotban történő elkövetés, de a sértett ittas vagy bódult állapotának a védekezésre, elhárításra való képesség és a cselekményhez vezető körülmények feltárása körében jelentősége van, így az e körben indokolt vizsgálatokkal összefüggésben felmerült bűnügyi költség viselésére a Be. 574.§ (1) bekezdése alapján a vádlott köteles. A bűnügyi költség indokolt volta körében pedig nem az adott vizsgálat eredménye, hanem annak oka a meghatározó. Ezért az ítéltábla a törvényszék ítéletének a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezését megváltoztatta és a vádlottat az elsőfokú ítélet meghozataláig felmerült 1.123.259 forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

Mindezek alapján az ítéltábla a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék 9.B.342/2024/39. számú ítéletét a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdés alapján – a tényleges tartózkodási hely megszűnésére figyelemmel annak mellőzésével és a bevezető részben rögzített a 2025. februári 11.-i tárgyalási hatánap elírásból fakadó helyesbítésével – helybenhagyta.

[28] A Be. 613.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárás során kirendelt védői díj címén felmerült bűnügyi költséget megállapította és annak viselésére a Be. 613.§ (2) bekezdésében írt feltételek hiányában, a Be. 589.§-ában írtakra figyelemmel a Be. 574.§ (1) bekezdése alapján a vádlottat kötelezte.

[29] A Fővárosi Ítéltábla határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2026. március 12.

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke/előadó

dr. Sárecz Szabina Martina s.k.
bíró

dr. Bíró Emese s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2025. június 25. napján kelt 9.B.342/2024/39. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.285/2025/11. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2026. március 12. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2026. március 12.

dr. Szalai Géza s. k.
a tanács elnöke

